

JOSEP SANZ
(Barcelona 1977)

MISSA BREVIS

(2022). Estrena mundial, encàrrec de Barcelona Creació Sonora – 27'

Kyrie
Gloria
Credo
Sanctus
Agnus Dei
Cant

TOMÁS LUIS DE VICTORIA
(Àvila 1548 – Madrid 1611)

OFFICIUM DEFUNCTORUM (RÈQUIEM)

(1605) – 42'

Taedet animam meam (Lliçó segona del primer nocturn de matines de l'ofici de difunts)

Missa Pro Defunctis (Missa de Difunts)

Introit (Requiem)

Kyrie

Gradual (Requiem)

Ofertorium (Domini Iesu Christe)
Sanctus et Benedictus
Agnus Dei
Communio (Lux Aeterna)

Versa est in luctum cithara mea (Motet pro defunctis)
Libera Me (Responsori)

La durada aproximada del concert és de 75'

COR FRANCESC VALLS

JUAN DE LA RUBIA, ORGUE POSITIU

PERE LLUÍS BIOSCA, DIRECCIÓ

SOPRANOS: Maria Casado / Belen Barnaus / Laia Frigolé / Laura Martinez / Andrea Mejías

MEZZOSOPRANOS: Marta Esteban / Mariona Llobera / Marta Cordero / Queralt Sales / Diana
Martins / Jana Coromines

TENORS: Josep Benet / Carles Prat / Aniol Botines / Ferran Mitjans / Raul Coré / Ferran Passola

BAIXOS: David Pastor / Joan Garcia / Jordi Ricart / Tomàs Maxé / Xavier Sans

COMENTARI

per **Jaume Radigales**

UN INELUDIBLE REFERENT DE LA POLIFONIA EUROPEA

Devem a Tomás Luis de Victoria (1548-1611) un corpus compostiu en matèria polifònica dels més rics a escala europea. Deixeble de Pierluigi da Palestrina, Victoria és un dels artífexs de la banda sonora de la Contrareforma catòlica.

Ordenat sacerdot, va centrar part de la seva activitat entre tres ciutats: Àvila, Madrid i Roma. Aquesta darrera com a marc de les diferents etapes formatives del músic, i les dues primeres

com a centres neuràlgics de la seva tasca com a mestre de capella.

El 1587, el rei Felip II va nomenar Victoria capellà privat i confessor de la germana del rei, l'emperadriu Maria d'Àustria i de Portugal, al monestir de les Descalzas Reales, en ple centre de Madrid. Precisament, l'*Officium defunctorum* que escoltarem en aquest concert és una de les peces destinades a les exèquies de l'emperadriu, que havia mort el 1603. L'obra de Victoria, tot i haver-se escrit per a aquella ocasió, no es va publicar fins al 1605, quan el músic tenia cinquanta-set anys. I la dedicatòria s'adreça a Margarida, la princesa filla de Maria, que també vivia al citat convent madrileny.

Ens trobem, per tant, davant d'una obra de maduresa en tots els sentits: el mateix Victoria la considerava el seu 'cant del cigne', mentre que la musicologia moderna no dubta a qualificar aquest rèquiem com una obra d'enorme transcendència per la seva sòlida construcció i pel seu sentit espiritual.

Tot i cenyir-se a l'esquema propi del rèquiem, Tomás Luis de Victoria va afegir-hi seccions alienes a l'ofici de difunts, segurament no destinades als oficis funeraris originals, com ara l'inicial "Taedet animam mean" (amb text procedent del llibre de Job, a l'Antic Testament) i el motet "Versa est in luctum" abans del responsori ("Libera me").

La combinació entre el cant polifònic i el cant pla (gregorià i, per tant, monòdic) resulta no tan sols d'una gran eficàcia a l'hora d'entendre l'estructura interna de l'obra sinó clau per comprendre'n el pregon sentit espiritual.

Estem davant d'una obra intimista, solemne a voltes (es tracta de la música que acompanya les exèquies d'una emperadriu) i sempre austera, d'acord amb l'esperit contrareformista i, sobretot, amb el de la família de Felip II. Una peça amb més tenebres que no pas llum, i que convida a una escolta exclusiva i atenta a tots els matisos que conté. Una pàgina singular, una pedra de toc i un referent ineludible de la polifonia europea, perfectament contemporània de genis com Cervantes i Shakespeare, als quals hem d'afegir sense complexos el nom de Tomás Luis de Victoria.

LLETRES

Descarrega les lletres del programa [aquí](#).

PRINCIPALS MITJANS PATROCINADORS

LA VANGUARDIA

**CATALUNYA
RÀDIO**